

A9-0147/2021

27.4.2021

MIETINTÖ

yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan asetuksen 15 artiklan mukaisen
purkamisvelvoitteen tavoitteiden varmistamisesta
(2019/2177(INI))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: Søren Gade

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	15
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	16

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan asetuksen 15 artiklan mukaisen purkamisveloitteen tavoitteiden varmistamisesta (2019/2177(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2019 annetun komission tiedonannon yhteisen kalastuspolitiikan tilanteesta ja vuoden 2020 kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta (COM(2019)0274),
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Kohti kestävämpää kalastusta EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2021” (COM(2020)0248),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013¹,
- ottaa huomioon kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1241²,
- ottaa huomioon Euroopan kalastuksenvalvontaviraston (EFCA) raportit, joissa arvioidaan purkamisveloitteen noudattamista Pohjanmerellä (2016–2017), luoteisilla vesialueilla (2016–2017) sekä Pohjanmeren ja luoteisten vesialueiden makrillin osalta (2015–2017),
- ottaa huomioon tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) täysistunnoissa (PLEN 20-01, 19-01, 18-01 ja 17-01) annetut kertomukset sekä sen kertomukset purkamisveloitetta koskevien jäsenvaltioiden vuosikertomusten arvioinnista vuoden 2019 osalta (”Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)”) (Adhoc-20-02), yhteisen kalastuspolitiikan tulosten seurannasta (”Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy” (Adhoc-20-01) sekä purkamisveloitetta ja teknisiä toimenpiteitä koskevien yhteisten suositusten arvioinnista (”Evaluation of Joint Recommendations on the Landing Obligation and on the Technical Measures Regulation”) (STECF-20-04),
- ottaa huomioon kalastusalan työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimuksen täytäntöönpanosta 19. joulukuuta 2016 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2017/159³,

---

¹ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

² EUVL L 198, 25.7.2019, s. 105.

³ EUVL L 25, 31.1.2017, s. 12.

- ottaa huomioon ICES Journal of Marine Science -lehdessä julkaistun artikkelin Euroopan purkamiskiellon tahattomista vaikutuksista ("The unintended impact of the European discard ban")⁴,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan pyytämän tutkimuksen unionin kalastuksenvalvontajärjestelmän täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa 2014–2019 ("Implementation of the EU fisheries control system by Member States (2014–19)"
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan pyytämät tutkimukset purkamisvelvoitteesta ja pullonkaulalajeista monilajikalastuksessa ja sekakalastuksessa Pohjanmerellä⁵, luoteisilla vesialueilla⁶ ja lounaisilla vesialueilla⁷ sekä tutkimukset poisheittämisskiellosta, purkamisvelvoitteesta ja kestävästä enimmäistuotosta läntisellä Välimerellä^{8,9},
  - ottaa huomioon vuonna 2019 julkaistun teoksen purkamisvelvoitteesta Euroopassa ja saaliiden poisheittämissen vähentämisestä erityyppisillä, monilajisilla ja oikeudenkäytöltään moninaisilla kalastusalueilla¹⁰,
  - ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) vuonna 2019 julkaiseman kolmannen arvion maailman merikalastuksen yhteydessä poisheitetyistä määristä ("A third assessment of global marine fisheries discards"),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A9-0147/2021),
- A. ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman tavoitteen 14 alatavoitteessa 14.4 kansainvälistä yhteisöä vaaditaan sääntelemään pyyntiä tehokkaasti, lopettamaan liikakalastuksen, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen sekä vahingolliset kalastuskäytännöt ja panemaan täytäntöön tieteeseen perustuvia hoitosuunnitelmia vuoteen 2020 mennessä kalakantojen elvyttämiseksi mahdollisimman nopeasti vähintään sellaisille tasoille, joilla voidaan saavuttaa näiden kantojen biologisten ominaisuuksien mukainen kestävä enimmäistuotto;
- B. toteaa, että merikalastusta koskevien vuotuisten poisheitettyjen saaliiden määräksi arvioidaan maailmanlaajuisesti 9,1 miljoonaa tonnia, mikä on 10,8 prosenttia vuosien 2010–2014 keskimääräisestä vuotuisesta saaliista; ottaa huomioon, että poisheittämissaste oli alhaisin tonnikalalajien ja muiden pelagisten lajien kalastuksessa ja korkein äyriäisten kalastuksessa; ottaa huomioon, että pohjakalalajien kalastus tuotti

⁴ Borges, L., The unintended impact of the European discard ban, ICES Journal of Marine Science, nide 78, nro 1, tammi-helmikuu 2021, s. 134–141, <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsaa200>

⁵ Purkamisvelvoite ja pullonkaulalajit monilajikalastuksessa ja sekakalastuksessa – Pohjanmeri.

⁶ Purkamisvelvoite ja pullonkaulalajit monilajikalastuksessa ja sekakalastuksessa – luoteiset vesialueet.

⁷ Purkamisvelvoite ja pullonkaulalajit monilajikalastuksessa ja sekakalastuksessa – lounaiset vesialueet.

⁸ Poisheittämisskielto, purkamisvelvoite ja kestävä enimmäistuotto läntisellä Välimerellä – Espanjan tapaus.

⁹ Poisheittämisskielto, purkamisvelvoite ja kestävä enimmäistuotto läntisellä Välimerellä – Italian tapaus.

¹⁰ Uhlmann, Sven & Ulrich, Clara & Kennelly, Steven. (2019). The European Landing Obligation Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries: Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries.

eniten poisheitettyjä määriä ja että nilviäisten (pääjalkaisia lukuun ottamatta) kalastus tuotti pienimmät määrät; ottaa huomioon, että maailmanlaajuisesti poisheitetyt määrät olivat enimmillään noin 18,8 miljoonaa tonnia vuonna 1989 ja vähenivät asteittain alle 10 miljoonaan tonniin vuoteen 2014 mennessä¹¹;

- C. ottaa huomioon, että poisheittäminen on yleinen kalastukseen liittyvä käytäntö, jossa tahattomat saaliit heitetään takaisin mereen joko kuolleina tai elävinä kalojen vahingoittumisen, alamittaisuuden (vähimmäiskokoa koskevat rajoitukset), myyntikelpoisuuteen liittyvien syiden, kiintiöiden puuttumisen tai saaliin koostumusta koskevien sääntöjen vuoksi; ottaa huomioon, että ennen purkamisvelvoitteen käyttöönottoa aluksilla ei saanut olla alamittaisia kaloja eikä niitä saanut purkaa;
- D. ottaa huomioon, että tahattomat ja poisheitetyt saaliit merkitsevät merkittävää ihmisravinnoksi tarkoitettujen luonnonvarojen tuhlausta ja voivat vaikuttaa ja usein vaikuttavatkin kielteisellä tavalla kalakantojen ja meriekosysteemien kestävään hyödyntämiseen sekä kalastuselinkeinon taloudelliseen kannattavuuteen; ottaa huomioon, että tahattomien ja poisheitettyjen saaliiden tietty määrä on väistämätöntä erityisesti sekakalastuksessa;
- E. ottaa huomioon, että poisheitettyjen saaliiden historiallisen suuret määrät joillakin EU:n kalastusalueilla ovat aiheuttaneet vakavia ongelmia EU:n kalastuksen pitkän aikavälin kestävyydelle ja kyseenalaistaneet unionin kalastuspolitiikan uskottavuuden;
- F. ottaa huomioon, että EU:ssa vuonna 2010 käyttöön otetun, saaliin arvon nostamista (myyntikelpoisten kalojen poisheittämistä) koskevan kiellon täytäntöönpano on ollut heikkoa;
- G. ottaa huomioon, että vuonna 2013 uudistetulla yhteisellä kalastuspolitiikalla (YKP) varmistetaan, että kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriekosysteemiin minimoidaan, ja siinä esitettiin seuraavat tavoitteet: a) pyritään asteittain ja tapauskohtaisesti ”ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot lopettamaan saaliiden poisheittäminen välttämällä ja mahdollisimman pitkälti vähentämällä tahattomia saaliita ja varmistamalla asteittain, että saaliit puretaan aluksesta” ja b) ”tarvittaessa käyttämään tahattomat saaliit mahdollisimman hyvin ilman että luodaan markkinat saaliille, jotka ovat alle säilyttämisen vähimmäisviitekoon”;
- H. ottaa huomioon, ettei saaliiden poisheittämisestä ole luotettavia tietoja eikä ole tieteellistä näyttöä, joka viittaisi siihen, että purkamisvelvoitteen täytäntöönpano olisi johtanut tahattomien saaliiden määrän merkittävään vähenemiseen; ottaa huomioon, että sen heikko täytäntöönpano on saattanut johtaa saaliiden näkyvyyden heikkenemiseen joissakin kalastusmuodoissa sekä tieteellisten lausuntojen ja tietojen laadun heikkenemiseen;
- I. toteaa, että kalastusala on edistynyt kestäväen enimmäistuoton tavoitteen saavuttamisessa; ottaa huomioon, että 99 prosenttia Itämerellä, Pohjanmerellä ja Atlantilla vuonna 2020 puretuista saaliista, joita hallinnoi yksinomaan EU ja joista on saatavilla tieteellisiä arvioita, oli peräisin kestävästi hoidetusta kalastuksesta; ottaa huomioon, että Koillis-Atlantilla täysimääräisesti arvioitujen kalakantojen biomassassa oli 48 prosenttia suurempi vuonna 2018 kuin vuonna 2003; ottaa huomioon, että

---

¹¹ FAOn kolmas arvio maailman merikalastuksen yhteydessä poisheitetyistä määristä, 2019.

merkittäviä haasteita on edelleen, erityisesti Välimerellä ja Mustallamerellä, joilla noin 75 prosenttia tieteellisesti arvioiduista kannoista on liikkakalastettuja;

- J. ottaa huomioon, että purkamisvelvoite, joka otettiin käyttöön asteittain neljän vuoden aikana (2015–2019), velvoittaa purkamaan ja vähentämään sovellettavista kiintiöistä kaikki saalisrajoitusten alaisten lajien saaliit ja Välimerellä sellaisten lajien saaliit, joihin sovelletaan vähimmäiskokoja ja jotka on pyydetty EU:n vesillä tai jotka EU:n alukset ovat joissakin tapauksissa pyytäneet kansainvälisillä vesillä, ja kieltää alamittaisten kalojen käytön suoraan ihmisravinnoksi;
- K. ottaa huomioon, että STECF:n¹² mukaan purkamisvelvoitteen täytäntöönpanosta ei ole toimitettu tietoja unionin vesien ulkopuolella toimivien pitkän matkan laivastojen osalta; ottaa huomioon, että aavan meren ja pitkän matkan laivastojen neuvoa-antava toimikunta (LDAC) korosti, että purkamisvelvoitetta ei käytännössä sovelleta EU:n vesien ulkopuolella kalastaviin EU:n aluksiin;
- L. ottaa huomioon, että säilyttämisen vähimmäisviitekokoja pienempiä aluksesta purettuja kaloja käytetään edelleen kalajauhoon, lemmikkieläinten ruokaan tai syöttinä mertakalastuksessa ja niiden taloudellinen tuotto on alhainen; ottaa huomioon, että nämä vaihtoehdot ovat taloudellisesti toteuttamiskelpoisia, kun purkusataman läheisyydessä on tuotantolaitos, mutta toteutettavuus heikkenee (tai katoaa), kun tarvitaan logistiikkaa ja infrastruktuuria pitkän matkan kuljetuksiin tai investointeja uusiin tuotantolaitoksiin¹³;
- M. ottaa huomioon, että useat jäsenvaltiot ehdottavat, että lainsäädäntöä olisi muutettava siten, että sovellettavia säilyttämisen vähimmäisviitekokoja pienempiä, saaliin purkamisvelvoitteen alaisia kaloja voitaisiin käyttää hyväntekeväisyystarkoituksiin;
- N. ottaa huomioon, että purkamisvelvoite ei ole täysin kattava poisheittämissielto, sillä sitä sovelletaan ainoastaan säänneltyihin lajeihin (suurimmat sallitut saaliit (TAC) sekä kalakannat, joita koskee pyyntiponnistuksen sääntely ja joille on määritelty vähimmäiskoko) ja siihen sisältyy poikkeuksia petoeläinten aiheuttamien kalojen havaittavissa olevan vahingoittumisen ja korkean eloonjäämisasteen perusteella sekä de minimis -poikkeuksia, jotka koskevat enintään 5 prosentin osuutta tapauksissa, joissa valikoivuuden lisääminen on vaikeaa tai tahattomien saaliiden käsittelystä aiheutuu suhteettomia kustannuksia; ottaa huomioon, että purkamisvelvoitteen täytäntöönpano edellyttää myös, että käytetään laajamittaisesti väliaikaisia poikkeuksia, jotka edellyttävät tieteelliseen arviointiin perustuvaa tarkastelua ja aikaa ja ponnisteluita päätöksentekijöiltä ja kalastusalalta;
- O. ottaa huomioon, että poisheitetyt määrät vaihtelevat suuresti alueittain ja lajeittain siten, että poisheitettyjä saaliita on vain vähän tai ei lainkaan kalastuksessa, joissa suurin osa saaliista tai koko saalis on kaupallisesti arvokasta ja hyödynnettävää, kuten pienimuotoisessa tai perinteisessä kalastuksessa ja kalastuksessa, jonka tuotanto on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi;

¹² Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019) (STECF-Adhoc-20-02).

¹³ Tahattomien saaliiden myyntikanavat. EUMOFA. 2020.

- P. ottaa huomioon, että pienimuotoinen kalastus työllistää enemmän toimijoita ja siinä käytetään valikoivampia pyydyksiä ja se aiheuttaa vähemmän ympäristövahinkoja ja on keskeisessä yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa roolissa, kuten Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) Välimeren ja Mustanmeren kalastuksen tilaa (SoMFi) koskevassa vuoden 2018 raportissa korostetaan;
- Q. ottaa huomioon, että kalojen poisheittämisellä on merkitystä haaskaeläinten ruokinnassa lintulajeista mesopelagisiin ja pohjalla eläviin eliöyhteisöihin, jotka ovat tärkeä osa ravintoekologista ketjua; ottaa huomioon, että tieteellisessä kirjallisuudessa todetaan, että saaliiden poisheittäminen vähentäminen purkamisvelvoitteen avulla saattaa vaikuttaa joidenkin lajien kantoihin joillakin alueilla, mutta yleisesti ottaen tämä ei ole todennäköistä;
- R. ottaa huomioon, että ns. pullonkaulalajeja ovat kalalajit tai -kannat, joiden kalastukseen tietyllä jäsenvaltiolla, laivastolla tai aluksella on vähemmän mahdollisuuksia (kiintiöt) kuin muiden lajien kalastukseen; katsoo, että purkamisvelvoitteen täysimääräinen ja tiukka noudattaminen erityisesti sekakalastuksessa tarkoittaisi asianomaisen kalastuksen loppumista (tyrehdyttämistä), kun kyseisen lajin (rajoitettu) kiintiö on käytetty loppuun eikä sitä saa enää kalastaa; ottaa huomioon, että sekakalastuksessa mahdollinen tyrehdyttäminen on edelleen vakava ongelma ja että se on saattanut osaltaan heikentää purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa ja rajoittaa kiintiöiden vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja pahentaa tällä tavoin kalastusmahdollisuuksien vajaakäyttöä;
- S. katsoo, että valikoivuus ei ratkaise täysin näiden kalastusmuotojen ongelmia, koska voi olla teknisesti vaikeaa vähentää asianomaisten pullonkaulakantojen saaliita aiheuttamatta suuria menetyksiä muille kaupan pidettäville saaliille, mikä aiheuttaa asianomaisille laivastoille vakavia taloudellisia vaikeuksia; ottaa huomioon, että hiljattain on hyväksytty yhteisiä sivusaaliskiintiöitä pullonkaulalajeihin liittyvien tilanteiden torjumiseksi ja että niiden tehokkuutta on vielä arvioitava;
- T. ottaa huomioon, että verkolla pyydettyjen ja alukselle nostettavien tahattomien kalansaaliiden määrää voidaan vähentää merkittävästi ensisijaisesti alueellisten ja ajallisten välttämistoimenpiteiden ja teknistä valikoivuutta koskevien toimenpiteiden avulla, mikä vähentää käsittelyaikaa, polttoaineen kulutusta ja varastointitarpeita;
- U. ottaa huomioon, että STECF korostaa, että jäsenvaltioiden alueellisten ryhmien yhteisiin suosituksiin purkamisvelvoitteen täytäntöönpanosta vuonna 2021 sisältyi suhteellisen vähän toimenpiteitä valikoivuuden lisäämiseksi; ottaa huomioon, että YKP-asetuksen 14 artiklan mukaisesti valikoivampien pyydysten tai välttämisstrategioiden testaamiseksi toteutettavien pilottihankkeiden määrä on vähentynyt;
- V. ottaa huomioon, että neuvosto on viime vuosina poistanut useita lajeja TAC-luettelosta ja siten poistanut ne myös purkamisvelvoitteen piiristä;
- W. katsoo, että purkamisvelvoite on väline, jolla saavutetaan valikoivuutta koskeva YKP:n tavoite, ei tavoite sinänsä;
- X. ottaa huomioon, että hiljattain on hyväksytty yhteisiä sivusaaliskiintiöitä pullonkaulalajeihin liittyvien tilanteiden torjumiseksi;

- Y. ottaa huomioon, että tahattomien saaliiden poisheittäminen on ilmiö, jota esiintyy kaikessa kalastuksessa kaikkialla maailmassa, eikä se ole yksinomaan eurooppalainen ongelma; ottaa huomioon, että EU:n vesialueilla harjoitetaan huomattavan runsaasti sekakalastusta; ottaa huomioon, että useat kolmannet maat ja itsehallintoalueet, mukaan lukien Kanada, Färsaaret, Norja, Islanti, Chile ja Uusi-Seelanti, ovat ottaneet käyttöön eriasteisia poisheittämisskieltoja; ottaa huomioon, että muut kolmannet maat, kuten Yhdysvallat, eivät ole kieltäneet poisheittämistä, koska niiden kalastuslainsäädännössä käytetään sen sijaan muita lähestymistapoja tahattomien saaliiden vähentämiseksi; ottaa huomioon, että Norjan ja Islannin poisheittämisskieltoa on mukautettu 30 vuoden ajan erityisongelmien vuoksi; ottaa huomioon, että Chilen poisheittämisskiellon vaikutus ei ole vielä täysin tiedossa, koska se on vasta alkanut panna sitä täytäntöön; ottaa huomioon, että poisheitetyt saaliit ovat edelleen suuri ongelma Uuden-Seelannin kalastuksenhoidossa;
- Z. ottaa huomioon suhteellisen vakauden periaatteen, joka vahvistettiin ensimmäisen kerran vuonna 1983 annetussa YKP:n perusasetuksessa ja joka pantiin täytäntöön TACEja ja kiintiöitä koskevalla, samana vuonna annetulla asetuksella, jossa vahvistetaan TACien jakoperusteet jäsenvaltioittain ja joka perustuu aikaisempien saaliiden jakoperiaatteisiin (1973–1978), vuoden 1976 Haagin etuoikeuksiin kirjattuun riippuvuuteen ja oikeudenkäyttöalueiden menetyksiin (1973–1976);
- AA. ottaa huomioon, että poisheitetyistä saaliista on julkaistu lähes 4 000 tieteellistä asiakirjaa, joista yli 3 700 liittyy teolliseen kalastukseen, kun taas alle 200 asiakirjassa keskitytään pienimuotoiseen rannikkokalastukseen;
- AB. ottaa huomioon, että suurin piirtein vuodesta 1950 lähtien monet eri ryhmiin kuuluvat meriympäristön lajit ovat joutuneet kohtaamaan muutoksia, jotka koskevat niiden maantieteellistä levinneisyysaluetta ja kausitoimintoja johtuen valtameren lämpenemisestä ja biogeokemiallisista muutoksista, kuten happikadosta, jotka vaikuttavat niiden elinympäristöihin, mikä on johtanut muutoksiin lajikoostumuksessa, runsaudessa ja ekosysteemien biomassan tuotannossa päivántasaajalta napa-alueille; ottaa huomioon, että kalakantojen jakautumisen muuttuminen vaikuttaa tulevaan kalastuksenhoitoon ja siten myös purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoon;
- AC. ottaa huomioon, että komissio teki heinäkuussa 2011 poisheittämissä vähentämistä koskevia politiikkoja koskevan sosioekonomisen vaikutustenarvioinnin ennen kuin se antoi ehdotuksen uudeksi YKP:n perusasetukseksi, mutta se ei ole tähän mennessä analysoinut perusteellisesti sen sosioekonomisia vaikutuksia ja vaikutuksia alusten turvallisuuteen eikä antanut vastauksia neuvoa-antavien toimikuntien ja jäsenvaltioiden esiin tuomiin täytäntöönpanoon liittyviin huolenaiheisiin;
- AD. toteaa, että poisheitettyjen saaliiden määrän vähenemisen astetta ei vielä tunneta; toteaa, että peräti viisi jäsenvaltiota ei vastannut komission kyselyyn purkamisvelvoitteen täytäntöönpanosta vuonna 2019 ja että kaksi näistä jäsenvaltioista ei ole vastannut pyyntöön kolmen viime vuoden aikana;
- AE. katsoo, että erot purkamisvelvoitteen valvonnassa ja täytäntöönpanossa voivat johtaa epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin jäsenvaltioissa ja niiden välillä; ottaa huomioon, että EFCA totesi purkamisvelvoitteen noudattamista koskevissa kertomuksissaan, että

jäsenvaltiot eivät ole panneet niitä täytäntöön riittävästi, ja esitti suosituksia valvonnan parantamiseksi;

- AF. katsoo, että komission on annettava viimeistään 31. joulukuuta 2022 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus YKP:n täytäntöönpanosta, purkamisvelvoite mukaan luettuna;
1. vahvistaa EU:n yleistavoitteen, jonka tarkoituksena on varmistaa kalakantojen kestävä hyödyntäminen ja meriekosysteemien suojeleminen; korostaa, että poisheittäminen vähentäminen ja tahattomien saaliiden minimointi ovat julkisen politiikan ensisijaisia tavoitteita, joiden taustalla ovat huoli vastuuvollisuudesta, suojelusta ja luonnonvarojen tuhlaamisesta sekä tieteellinen tarve ottaa täysimääräisesti huomioon kaikki kalastuskuolevuuden lähteet;
  2. pitää valitettavana, että komission vuotuiset kertomukset YKP:n tilanteesta sisältävät hyvin vähän tietoja purkamisvelvoitteen täytäntöönpanosta eikä niissä ole esitetty tähän mennessä tietoja siitä, missä määrin poisheitettyjä saaliita on vähennetty velvoitteen nojalla, eikä analyysiä velvoitteen sosioekonomisista vaikutuksista tai sen täytäntöönpanon vaikutuksista kalastusalusten turvallisuuteen;
  3. toteaa, että purkamisvelvoitteen käyttöönotto merkitsee paradigman muutosta ja on yksi suurimmista haasteista EU:n kalastuksen hoidon historiassa – purettujen saaliiden kirjaamisesta ja jopa poisheittäminen ajoittaisesta pakollisuudesta aina koko saaliin kirjaamiseen perustuvaan järjestelmään – ja sillä on yhdessä kestävää enimmäistuottoa koskevan toimintapolitiikan käyttöönoton kanssa väistämättä ollut monia laaja-alaisia lyhyen ja pitkän aikavälin ekologisia ja sosioekonomisia vaikutuksia; korostaa tarvetta arvioida purkamisvelvoitteen sosioekonomisia vaikutuksia;
  4. panee merkille, että kestävä enimmäistuottoa koskeva toimintapolitiikka ei tarkoita, etteikö poisheitettyjä saaliita olisi, eikä poisheittäminen tarkoita sitä, etteikö kestävä enimmäistuottoa voitaisi saavuttaa, ja toteaa, että molemmista väittämistä voidaan löytää näyttöä monista kannoista, sivusaalisilajit mukaan luettuina;
  5. korostaa edistystä, jota on saavutettu sidosryhmien yhteistyön ja valikoivuuden parantamiseksi toteutettujen toimien saralla; panee kuitenkin merkille, että komission ja STECF:n mukaan purkamisvelvoitteen täytäntöönpano on yleisesti ottaen edelleen vähäistä ja että saaliiden poisheittäminen on suunnilleen yhtä yleistä kuin purkamisvelvoitteen käyttöönottoa edeltävinä vuosina;
  6. toteaa, että kalastuksenvalvonta-asetuksen mukaisesti poisheitetyt määrät on vuodesta 2010 alkaen pitänyt kirjata kalastuspäiväkirjaan; pitää valitettavana, että purkamisvelvoitteen käyttöönotosta huolimatta poisheitettyjen saaliiden määrästä on edelleen saatavilla vain vähän luotettavaa tietoa, varo-TACien määrä on lisääntynyt samalla kun analyttisten TACien määrä on vähentynyt ja kantojen tilaa koskevien tieteellisten tietojen saatavuus ei ole parantunut merkittävästi;
  7. panee merkille, että purkamisvelvoite aiheuttaa edelleen huolta kalastusalalla ja tiedeyhteisössä luonteeltaan erilaisten esteiden vuoksi; huomauttaa, että kalastusalan huolenaiheena ovat asianmukaisen satamainfrastruktuurin puute, kasvavat toimintakustannukset, viranomaisten kannustinten puute sääntöjen noudattamiseksi sekä

vaikkeudet lisätä valikoivuutta joissakin kalastusmuodoissa vaarantamatta kalastuksen taloudellista elinkelpoisuutta erityisesti sekakalastuksessa, johon kohdistuu suuri pullonkaulatilanteiden riski, mikä johtaa käytettävissä olevien kiintiöiden alikäyttöön ja kalastuksen mahdolliseen ennaikaiseen lopettamiseen ja aiheuttaa vakavia taloudellisia vaikeuksia kyseisille laivastoille; panee merkille, että tähän mennessä on raportoitu vain kahdesta tapauksesta: meriantura (Belgia) ja isosilmätonnikala (Ranska);

8. pitää valitettavana, että poisheittämisskiellon täytäntöönpanossa kohdatut vaikeudet ovat johtaneet kielteiseen kuvaan kalastajista ja kalastusalan ponnisteluista huolimatta siitä, että kestävän enimmäistuoton tavoitteen saavuttamisessa on edistytty;
9. panee merkille tähän mennessä toteutetut viimeaikaiset toimenpiteet – kiintiöiden vaihdot ja yhteiset sivusaalislajien kiintiöt – vaikka nämä toimenpiteet ovat enimmäkseen tilapäisiä ja niistä neuvotellaan jäsenvaltioiden välillä ja niiden tehokkuutta on vielä arvioitava perusteellisesti; korostaa tarvetta poistaa purkamisvelvoitteen tehokasta täytäntöönpanoa haittaavat hallinnolliset esteet ja tehostaa uusien valikoivien pyydysten kehittämistä ja käyttöönottoa sekä kehittää edelleen tehokkaita sivusaaliiden vähentämissuunnitelmia haavoittuvien kantojen elvyttämiseksi;
10. korostaa mahdollisuutta ja tarvetta hyödyntää asetuksessa säädettyjä poikkeuksia (korkeaan eloonjäämisasteeseen perustuvia ja de minimis -poikkeuksia) täytäntöönpanon helpottamiseksi ja mahdollisten pullonkaulatilanteiden ehkäisemiseksi; muistuttaa, että vaaditaan luotettavaa ja täsmällistä näyttöä ja tietoa, ja suosittelee, että poikkeusten myöntämisprosessia olisi virtaviivaistettava muun muassa parantamalla tieteellisen tiedon keruuta;
11. korostaa, että STECF on myöntänyt, että poikkeusten tueksi toimitettujen tietojen laatu on yleisesti parantunut sen jälkeen, kun ensimmäiset yhteiset suositukset annettiin vuonna 2014; toteaa, että tietojen toimittaminen poikkeusten tueksi voi olla haastavaa tarvittavien tietojen luonteen vuoksi; panee kuitenkin huolestuneena merkille, että STECF on korostanut, että monissa tapauksissa toimitetut tiedot eivät ole laji- ja/tai kalastuskohtaisia ja että samoja tutkimuksia ja oletuksia käytetään useiden poikkeusten tukemiseen; korostaa, että laji- ja kalastuskohtaisten tietojen puuttumisen vuoksi on vaikeaa arvioida ehdotetun poikkeuksen todennäköisiä vaikutuksia tai sitä, täyttääkö poikkeus de minimis -poikkeuksen tai korkeaa eloonjäämistä koskevan poikkeuksen edellytykset;
12. on huolissaan siitä, että tiettyjen joustavien järjestelyjen, kuten de minimis -poikkeuksen, asteittainen vähentäminen voi aiheuttaa pullonkaulavaikutuksen tai pahentaa sitä ja johtaa kalastuksen lopettamiseen; korostaa tarvetta kehittää edelleen tehokkaita sivusaaliiden vähentämishajelmia vähemmän valikoivassa kalastuksessa, kuten pelagisessa troolauksessa;
13. muistuttaa, että purkamisvelvoite ei ole tavoite sinänsä vaan väline, jolla pyritään parantamaan kalastuskäytäntöjä ja toimintatapoja, kannustamaan valikoivampien pyydysten kehittämistä ja käyttöä tahattomien saaliiden minimoimiseksi sekä parantamaan saaliiden kirjaamista kalakantojen paremman hahmottamisen ja tieteellisen arvioinnin mahdollistamiseksi; panee merkille, että monet kalastajat eivät ole samaa mieltä purkamisvelvoitteen tavoitteiden ja sen täytäntöönpanon välisestä yhteydestä,

mikä vaikeuttaa sääntöjen noudattamista; toteaa, että vaikka tämän lopullisen tavoitteen saavuttaminen vaatii aikaa ja riittävästi tietoa, on pyrittävä määrätietoisemmin edistämään yhteisymmärrystä siitä ja toteuttamaan käytännössä tieteellisistä tutkimuksista saatavia tuloksia ja auttamaan kalastajia parantamaan valikoivuutta ja vähentämään tahattomia saaliita; kehottaa komissiota tukemaan edelleen valikoivuuden parantamiseen tähtäviä suunnitelmia, tarvittaessa myös käyttämällä kannustimia valikoivampien pyydysten käyttöönottoon;

14. korostaa syrjäisimpien alueiden erityisominaisuuksia, jotka liittyvät erityisesti aluksiin, vanheneviin laivastoihin ja satamiin, joiden varastointi- ja prosessointikapasiteetti on alentunut, minkä vuoksi purkamisvelvoite voi olla epäkäytännöllinen;
15. panee merkille, että poisheitettyjen saaliiden määrässä on suuria eroja eri kalakantojen ja merialueiden välillä, minkä perusteella vaikuttaa siltä, että ”samat säännöt kaikille” -periaatteen painottaminen ei ehkä ole paras mahdollinen strategia kannustaa kalastajia lisäämään valikoivuutta; kehottaa komissiota yksilöimään suurimmat puutteet ja ehdottamaan mukautettuja ja räätälöityjä ratkaisuja kutakin kalakantaa ja merialuetta varten, kiinnittäen erityistä huomiota pienimuotoiseen kalastukseen etenkin syrjäisimmillä alueilla;
16. muistuttaa, että nykyinen oikeudellinen kehys tarjoaa jäsenvaltioille oikeusperustan, jonka pohjalta ne voivat tehdä aktiivista yhteistyötä määritelläkseen valikoivan kalastuksen säännöt joustavammin ja ottaakseen käyttöön tieteellisesti tehokkaiksi todistettuja hillintäkeinoja; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan yhteistyötään alueellisella tasolla ja varmistamaan tässä yhteydessä asiaankuuluvien sidosryhmien ja neuvoo-antavien toimikuntien osallistumisen sekä hyödyntämään täysimääräisesti niiden käytävissä olevia tukia tähän tarkoitukseen; toistaa, että purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon yhteydessä on varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset;
17. suhtautuu myönteisesti tuoreisiin tieteellisiin tutkimuksiin (esim. DiscardLess, MINOUW ja LIFE iSEAS), jotka koskevat innovatiivista pyydysten valikoivuutta, välttämistästrategioita ja aluksiin tehtäviä muutoksia tahattomien saaliiden käsittelemiseksi niissä; katsoo, että on tarpeen jatkaa tutkimusta pyydysten valikoivuuden, välttämistästrategioiden ja tahattomien saaliiden käsittelyn parantamiseksi; suhtautuu myönteisesti ehdotettuun ”Mission Starfish 2030: Restore our Ocean and Waters” -hankkeeseen ja katsoo, että terveiden valtamerten, merten sekä rannikko- ja sisävesien alalla toteutettava hanke auttaa kehittämään kiireellisesti tarvittavia ratkaisuja, joilla on suora vaikutus kalastusalaan ja valtamerten luonnonvarojen kestäväan käyttöön ja hoitoon;
18. korostaa, että tehokkaat kalastuksenhoitojärjestelmät, jotka mahdollistavat kaikkien osatekijöiden hyödyntämisen purkamisvelvoitteen panemiseksi asianmukaisesti täytäntöön ja YKP:n tavoitteiden saavuttamiseksi, tarvitsevat tuekseen täsmällistä ja luotettavaa saaliiden kirjaamista koskevaa ja tieteellistä tietoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia sovellettavan EU:n lainsäädännön panemiseksi tarvittaessa täysimääräisesti täytäntöön ja ryhtymään lisätoimiin kattavan kirjaamisen ja tiedonkeruun varmistamiseksi suhteessa niiden pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien kalastusalueiden kalastuskapasiteettiin;

19. on huolissaan siitä, että purkamisvelvoitetta ei ole valvottu asianmukaisesti ja että sitä ei ole noudatettu, ja korostaa tällaisten puutteiden kielteistä vaikutusta kestävyys, myös siksi, että TACEja asetetaan kokonaissaaliin perusteella, mukaan lukien ns. lisämaksut aiemmin poisheitettyjen kalojen kattamiseksi;
20. korostaa, että viime vuosien aikana hyväksytyt lukuisat säännöt, vapautukset ja poikkeukset vaikeuttavat purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa ja EFCAn suorittamaa vaatimustenmukaisuuden arviointia, mikä vaikeuttaa kalastuksen suojelua ja sen kestävyysparantamista koskevien tavoitteiden saavuttamista; korostaa, että YKP:n mukaisten poikkeusten käyttö on äärimmäisen tärkeää purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon kannalta;
21. kehottaa hyödyntämään paremmin uusia teknologioita ja digitaalisia ratkaisuja, joita kehitetään yhteistyössä kalastusalan ja jäsenvaltioiden viranomaisten kesken, jotta parannettaisiin seuranta, valvonta ja tarkkailua ottaen täysin huomioon oikeuden yksityisyyteen ja liikesalaisuutta koskevat vaatimukset;
22. korostaa kalastajien ja muiden sidosryhmien ratkaisevaa roolia politiikkojen täytäntöönpanossa, mikä edistää sääntöjen noudattamisen kulttuuria sekä purkamisvelvoitetta koskevien sääntöjen vaihteellisia ja mukautuvia muutoksia ajan mittaan; korostaa vapaaehtoisten ja kannustimiin liittyvien järjestelmien lisähyötyjä kalastajien osallistumisen parantamiseksi;
23. korostaa, että vaikka valikoivuuden parantamisen on oltava edelleen ensisijaisten tavoitteiden joukossa, purkamisvelvoitteen täytäntöönpano edellyttää monialaista lähestymistapaa ja selkeitä kannustimia parhaiden käytäntöjen mukaisten hillintäkeinojen käyttöönottamiseksi käyttöön; suosittelee seuraavia lisätoimenpiteitä ja hallinnointivälineitä:
  - a. lisätään entisestään kiintiöpohjaisten välineiden käyttöä ja optimointia YKP:n periaatteiden mukaisesti ja edellyttäen, että otetaan käyttöön tehokkaita valvontatoimenpiteitä, kuten:
    - kiintiöiden jakaminen saaliiden odotetun koostumuksen mukaisesti;
    - mukautukset, jotka toteutetaan vaihtamalla kiintiöitä muiden jäsenvaltioiden ja naapureina olevien kolmansien maiden kanssa, joiden kanssa EU jakaa kalakantoja, joustavasti ja tehokkaasti, jotta vältetään kiintiöiden alikäyttö esimerkiksi siirtymällä kohti pysyviä eikä ainoastaan vuosittain uusittavissa olevia mekanismeja TACien ja kiintiöiden vahvistamisen jälkeen parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen mukaisesti;
    - poisheitettyjen saaliiden arvioidun kiintiöosuuden myöntäminen kalastajille, erityisesti pienimuotoista kalastamista harjoittaville kalastajille, jotka päättävät käyttää valikoivampia pyydyksiä;
  - b. tutkitaan mahdollisuutta soveltaa merten aluesuunnitteluun ja aluekohtaiseen hoitoon perustuvaa toimintatapaa, jotta saaliiden poisheittäminen voidaan välttää ohjaamalla kalastajia alueille, joilla alamittaisia kaloja esiintyy epätodennäköisemmin, samalla kun varmistetaan, että tällaiset toimenpiteet eivät

johda siihen, että kaupalliseen käyttöön mitaltaan riittäviä muita lajeja jää laajamittaisesti hyödyntämättä;

- c. tarjotaan joustavampia mahdollisuuksia kalastajille pyydysratkaisujen valinnan suhteen yhdistettynä tiukempiin kirjausvelvollisuuksiin (kaikkien saaliiden kattava kirjaaminen);
  - d. tarjotaan joustavia mekanismeja uudentyyppisten valikoivien pyydysten hyväksymistä varten, jotta sidosryhmiä voidaan kannustaa ehdottamaan ja toteuttamaan pilottihankkeita;
  - e. myönnetään yksinomainen pääsy tiettyihin kalastuspaikkoihin tai tiettyinä ajanjaksoina valikoivuuden edistämiseksi;
  - f. hyväksytään strategioita tahattomien saaliiden hyödyntämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi luomatta kysyntää alamittaisille saaliille ja edellyttäen, että se on kalastajille taloudellisesti kannattavaa ja toiminnallisesti toteutettavissa;
  - g. kehitetään poisheittoja koskeva selvitys eri kalastusmuotojen ja -alueiden tahattomien saaliiden inventaariksi, jotta voidaan paremmin kehittää alueellisia sivusaalissuunnitelmia, joissa on mukana jäsenvaltioita ja kalastusalan edustajia ja joita tuetaan Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta;
  - h. käytetään ja kehitetään vapaaehtoisia ja kannustimiin sidottuja tekoälyvälineitä valikoivuuden ja valvonnan lisäämiseksi ja lajien tunnistamisen parantamiseksi yhteistyössä kalastusalan ja jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa;
  - i. otetaan asteittain käyttöön vaatimus saman poisheittämisestä koskevan toimintapolitiikan noudattamisesta kalastustuotteiden tuonnissa kolmansista maista, jotta voidaan poistaa EU:n laivaston suhteellisesti epäedullisempi asema ja epäreilu kilpailu ja samalla edetä kohti maailmanlaajuisten kalavarojen parempaa suojelua;
  - j. asetetaan komissiolle uudestaan velvoite raportoida vuosittain YKP:n ja purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon tilanteesta ja antaa lisätietoja sen täytäntöönpanosta, mukaan lukien sosioekonomiset vaikutukset ja muun muassa polttoaineenkulutus, varastointitilat, vaikutukset kalastusalueiden turvallisuuteen ja työoloihin, poisheitettyjen saaliiden ja tahattomien saaliiden vähentäminen sekä kalakantojen tilan paraneminen (kestävä enimmäistuotto);
24. pyytää komissiota YKP:n täytäntöönpanoa koskevan arviointikertomuksen yhteydessä vuonna 2022 erityisesti
- a. arvioimaan, missä määrin purkamisvelvoitteen mukainen poisheitettyjen saaliiden määrän vähentäminen on saavutettu ja onko se auttanut parantamaan kalakantojen tilaa (kestävä enimmäistuotto) ja vähentämään meriekosysteemiin kohdistuvia vaikutuksia;
  - b. arvioimaan purkamisvelvoitteen, palkkausjärjestelmän, miehistön jäsenten määrän sekä aluksen turvallisuuden ja työolojen sosioekonomisia vaikutuksia FAO:n ja ILO:n suositusten mukaisesti;

- c. kartoittamaan ja seuraamaan kalastusta, jossa tieteellinen näyttö osoittaa, että valikoivuuden lisääminen on tällä hetkellä vaikeaa;
  - d. arvioimaan äskettäin hyväksytyjen yhteisten sivusaalisikiintiöiden tehokkuutta ja sovellettavuutta tehokkaana ja soveltuvana välineenä pullonkaulalajeihin liittyvien tilanteiden torjumiseksi;
  - e. arvioimaan vaikutusta niiden lajien kestävyys, jotka neuvosto on viime vuosina poistanut TACien alaisten kantojen luettelosta, ja arvioimaan mahdollisia seurauksia, joita aiheutuu lajin ottamisesta uudelleen TAC-järjestelmään;
  - f. määrittämään ja poistamaan valikoivuutta koskevien pilottihankkeiden kehittämisessä ja täytäntöönpanossa kohdatut hallinnolliset vaikeudet, jotka haittaavat kalastajien pyrkimyksiä olla valikoivampia;
  - g. kartoittamaan kaupallisia ja/tai hyväntekeväisyysmahdollisuuksia, jotta voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla säilyttämisen vähimmäisviitekokoja pienempiä purettuja, tahattomia saaliita, joita ei voida välttää, jotta vältetään luonnonvarojen tuhlaaminen ja YKP:n kestävyystavoitteiden vaarantuminen;
  - h. arvioimaan, onko nykyinen purkamisvelvoitetta koskeva toimintapolitiikka tarkoituksenmukainen ja onko purkamisvelvoitetta mahdollista mukauttaa tapauskohtaisesti kalastus- ja/tai kalakantakohtaisesti;
  - i. arvioimaan keinoja YKP:n 15 artiklan mukauttamiseksi entisestään ja yksinkertaistamiseksi, jotta voidaan helpottaa sen täytäntöönpanoa ja ymmärrystä kaikkien sidosryhmien keskuudessa ja erityisesti sitä, miten jäsenvaltiot käyttävät käytössä olevan oikeudellisen kehyksen tarjoamia yleisiä välineitä valikoivuuden parantamiseksi ja tahattomien saaliiden vähentämiseksi;
25. kehottaa komissiota esittämään, tämän arvioinnin pohjalta ja tarvittaessa, lainsäädäntöehdotuksen, jotta poisheittämisen vähentämistä ja kantojen parantamista koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin;
26. tähdentää pitävänsä huolestuttavana, että kolmansien maiden kanssa jaettuihin kantoihin ei aina sovelleta samoja poisheittämistä koskevia säännöksiä; korostaa, että kalastuksenhoidon päätavoitteita on lähennettävä asteittain, jotta voidaan varmistaa korkeimmat normit ympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi yhteiseen meriekosysteemiin nähden, kalastustoiminnan kestävyys ja tasapuolisten toimintaedellytysten säilyttäminen kolmansien maiden, erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan, kanssa;
27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueiden komitealle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	19.4.2021
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 26 -: 1 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Emma Wiesner
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Benoît Biteau, Manuel Bompard, Nicolás González Casares, Valentino Grant, Petros Kokkalis, Gabriel Mato, Nuno Melo

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

26	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
ID	Rosanna Conte, Valentino Grant
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Nuno Melo, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro
The Left	Manuel Bompard
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

1	-
ID	France Jamet

1	0
The Left	Petros Kokkalis

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää